

15

Jindra

Román z českého života od J. Kliepery.

I.

Se silnice, vedoucí na nádvoří zámecké, zaznělo hrčení vozu, a za chvíli potom objevil se u brány zaprášený kočár, ověšený i obložný všemi druhy vaky, bedničkami a škatulemi. Vezl tedy nejspíše dámy. A skutečně, sotva že vůz oeil se ve dvoře, zjevila se v okně cele krytého vozu hlava mladé ženštiny vychylující se z vozu tak daleko, jak jen mohla. —

Byla to zajímavá hlava. Oči její poněkud zastíněné vkusným kloboučkem slameným barvy tmavé s nevelkou střechou, zplanuly v neobyčejném lesku, tváře její měkké hořely v nejtmnějším ruměci a kolem plných, jako čerstvé maliny světlých rtů, rozložil se zvláštní tah; byl to zcela radostný úsměv a z poly zase výraz pohledu, splývalo však obě v nevýslovně vášnivý celek, dodávající krásné tvořeným ústům neobyčejné lahody, již ještě zvyšovaly zoubky z pootevřených rtů vyhlížející, bělostné a jako z perleti se skvoucí. Kdyby byl nyní, milý čtenáři, shlédl na podlouhlé bradě a plavých tvářích ony šelmovské zářky, soudil o čtveračivém povaze majitelky všech těchto vnuť, byl by přece o pravdě tohoto svého názoru, zdánlivě dosti oprávněného, opět na rozpácích, jakmile by se byly zraky tvé zdvihly k onomu opravdovému, vysokému čelu, které i teď, jakkoli kloboučkem zastíněné, přece již imponovalo útvarem i klidem svým, a byl bys konečně tváří této přiznal, soudě dále i z libezného souhlasu všech její části, vdechujícího spanilého celku zvláštní určitosti, sílu a pevnost, že umí být, ano i býva často vážnou a nejvyšší opravdivou. Nyní ovšem hlava tato, lemovaná i obklopená četnými, jako havran černými, lesknoucími se kadeřemi, jež jí po štíhlém krčku a za různými úskoky splývaly po šiji až na nádra a záda, nápadně se odrazuje od bílého límečku, jenž moderní kamei sepjat jsa, úzce přiléhá, jako i s kloboučkem koketně na ní usazeným, zdála se hlásati, že vlastnice její jest marnivou dáma, obliby a pochvaly žádostivou, avšak pohledneme-li ještě jednou bystřeji na ni a všimneme-li si onoho nádechu i pelu prvního mládí na ní, jenž se ve všem a všude obrázel, zajisté, že jí nepatrnou slabost či vadu tuto odpustíme a konečně i platný úsudek proneseeme teprve pak, až ji osobně důkladněji.

Bystré zraky mladé zvědavé upínaly se k oknům jednopatrového, výstavného domu, k němuž kočár právě se blížil; zatím však, co vůz ještě jel podle vkusné železné mříže, jež přiléhala až k domu a skrze ní viděti bylo zahrady podivně hleděnou, zjevila se v jednom s hořejších oken mužská postava vyhlédající a hned zase zmizela. Naše mladá dáma jí shlédla a živě sebou trhla, pak od okna u vozu zmlazela, za to však vynořila se ihned malá ručka v šedé rukavičce a snažila se dvířka u vozu rychle otevřít. Slo jí to ovšem těžce, poněvadž vůz je ještě jal, konečně však přece otevřela, a hned potom zjevila se na stupátku vozovém roztočilá, malá náuka, oděná v šedý stříveček.

V tom okamžiku přiblížili se k domu, kde mříž končila vkusným vchodem, právě nyní otevřeným, a něhož vystoupil mladý, štíhlý muž, který, jakmile shlédl zá a ve dvířkách mladou dámu, zdvořile pozdravoval.

I nemohlo ani jinak býti, než že mladíkův pohled tkvěl především na mladé dáme, jež stála na stupátku, svezl se až k nohám a spočinul na malý okamžik na pívabném noze. Právě tu však dívka jenom zbledla její zabláklá, pohledla dolů na stupátko a viděla svou nobu vystavenu mladému muži na odiv. Rychle strhla svůj šat a vozu na ni, a na čele i tváři zjevily se temný ruměnce studu, zvyšuje se okamžitě v temnější ještě červeně hněvou; oči na chvíli stávlivě se skupily, pak se zjasňovaly, a po tváři mihl se patrný stín nelibosti.

Pozdravení mladého muže zprvu zůstalo nepovšimnuto, brzo však i nemilé dojetí v tváři mladé dámy a celá pozornost nedočkavě upjala se opět ke vchodu do domu, k němuž vedlo ze dvora několik širokých stupňů, a z něhož se v tom vyřítli s hlucením štkotem veliký, novofundanský pes, vrhaje se pod kočár. Hned potom vystoupil z domovních dveří tž muž, kterého jsme právě byli shlédlí v okně. Jakmile zraky obou se setkaly, tváře divěny zaskvěly se ještě jasněji než dřívě, a nedbaje toho, že kočár ještě je, chystala se ke skoku s něho na zem. V tom však koně, polekaný psem, poněkud sebou trhl, kočár popojel rychleji, a mladá dívka právě seskajíc, obdržela neočekávaný odraz, který způsobil ztrátu rovnováhy a nepředvídaný pád.

A již se kácela s lehkým vzřiknutím a byla by zajisté klesla smad i dosti nešťastně k zemi, kdyby jí v tom okamžiku právě nebyly chopily dvě silné paže přiskočivšího mladého onoho muže. Ten, jakkoli li tělem divěným, celou tihou naň skleslý, byl zpět pošinut, rychle v náručí svém jí pozdvihl a pak zlehounka opět postavil na zemi. Dívka nedbajíc však nehody, která tak šťastně pro ni minula, vyvinula se rychle z paží jí objímajících a dvěma skoky oeil se se a schodů, s nichž muž z domu vyšedl, vida neprozřetelně seskakující a padající dívku, rychle sběhl, a již mu ležela v náručí, ověje jí vášnivě jeho šiji štíhlými ručkama svýma.

Z úst mužových jen káravým hlasem proneseno: "Ty třeslíku!" — a již mu přerušila slova: "Tatínku, můj drahý tatínku!" polo v slzech a polo s jásotem pronesená všechno další pokárání, i uzavřely rty dívčiny, tisknoucí se k jeho ústům, připravenou výčitku.

Vše to dělo se okamžitě. — Vůz již zastavil, kolem něho sběhlo se rychle skupení dvou mladých hochů, asi čtyř služek i služů, přistoupil k vozu i onen mladý muž, který byl zachytil padající dívku, a zjevily se v okně vozu ještě dvě ženské hlavy. — Zatím opět pán, pocelovav mladou dámu, vyprostil se z jejího objetí a chvátal k vozu. I rozvlnil se kolem vozu hluk, který nedal ani slova rozeznati. Dvívka u vozu se otvírala, ženské pozdravovaly, hoši jásali, pes, tulící se právě kolem mladé dívky u schodů, veselé štěkal a na ní skákal, vítaje v ní takto starou svou známou.

Zatím vystupovala na straně ke schodům s vozu, podpírajíc se o rámě jmenovaného již pána, asi čtyřicetiletá dáma, z druhých dvířek pak osmnáctileté mladé děvče, jenž pomáhal mladý muž, který se byl dřívě již osvědčil ducha-přítomným rytmem vyskakujícího děvčete. Zde neměl však takových obtíží jako prve, i vysadil dámu bez obtíží z vozu, bera dvorně vše, chny škatule, krabice a balíčky z rukou její.

Vše kolem vozu zaměstnávalo se vynášením rozličných předmětů z vozu, a my učiníme nejlépe, provodíme-li některé z našich osob do domu.

Po širokých schodech hopkovala se psem a s mladším z obou hochů k vozu se dostavivších naše neopatrná dívka, a abychom konečně osoby naše čtenáři i označili, uvedeme hned jejich jména. — Dívka jmenovala se Jindřiska, hoch Prokop a pes Milbor, za ní ve dena as padesátiletým pánem starší dáma z vozu vystoupivší: byl to tovarník a statkář pan Jarýn se svou manželkou paní Jarýnovou, která právě nyní s deurskou Jindřiskou a neteří svou Amálií Rodenskou se vracela z Vídně domů; za nimi konečně krácela druhá mladá dáma, slečna Amálka, neř pan Jarýna, docera sestry paní Jarýnové, která od dávnaž byla v domě Jarýnově vychována byla sírovou s Jindřiskou. Za nimi šli konečně: všichni z obou hochův Oskar, starší syn paní Jarýnové, a onen mladý muž, vychovatel obou bratrů, mladých Jarýnův, Vojtěch

Lípa; oba poslední plné ruce pládu, slunečnkův a škatul.

Vstoupili do prvního patra a po široké chodbě do velkého pokoje, sloužícího za jídelnu. Počalo nové vítání a odkládaly se zbytečné šály, pláštiky a klobouky. Za chvíli i tento šumot se uložil a nastala klidnější chvíle.

Paní Jarýnová, odpočívajíc pohodlně na pohovce po tak namáhavé, dlouhé cestě, examinovala s mateřskou péčí i důkladností pana Lípu o tom, jak se chovali ova synové za její asi čtrnáctidenní nepřítomnosti. Pan Jarýn, sedě u okna ve fauteuillu, poslouchal pozorně slečnu Amálku, která strýčkovi s velikým úastenstvím vyprávěla o vídeňském přátelstvu, kdežto z vedlejšího otevřeného pokoje zazníval hluchý hovor i střídavý smích obou mladých hochů Jarýnových, vypravujících i vyzvídajících od sestřičky Jindry, jak slečna Jindřiska v rodině byla nazývána, noviny, jež tu i ve Vídně se udaly za čas oboustranného, skoro dvouletého odloučení.

Pan Jarýn se slečnou Amálkou byli nejprvnější s rozmluvou u konce, a pan Jarýn pojav malou útlou ruku své neteře do své silné, velké pravice, přitáhl jí blíž a pohlížeje jiskrnými zraky srdce do Amálieých modrých očí, stáhl jí lehee k sobě a polbiv jí v jasné čelo její, pravil k ní vrouně: "Jen když už vás konečně opět všechny mám zde kolem sebe; bylo tu celá ta dvě léta, co jste seházely, jako pusto, ustavivší jsem vás obou pohřešoval, tebe jako pečlivě Marty své a Jindry jako třeslíka a pokušitele svého." A bylo na jeho úsměvu i spokojeném pohledu viděti, že otevřená přímá tvář jeho hlásá skutečnou pravdu.

"Ale měl jsi zde přece Prokopa i Oskara, strýčku!" namítala polo nedůvěrně Amálka. "Ah, ti jsou teď celý den skoro zaprášení, a když ne v práci, tož stále ve společnosti pana Lípy." "Pana Lípy?" tázala se Amálka polohlasem, ohlížeje se při tom zároveň po mladém muži, který stál u pohovky nedaleko paní Jarýnové. "Tedy to jest on?" pravila po chvíli na to.

"Ano, pan Lípa, vychovatel našich hochův. Chlapík, jakých v jeho oboru nemnoho. Však jež sa na pozná a budeš si ho pak zajisté vážiti." Amálka ke slovům strýčkovým více nic nepodotkla, pozorovala však dlouhým pohledem muže, ježhož tvář i postavu viděla teď jenom se strany. V tom však vrhli se oba hoši se slečnou Jindrou do dveří; táhli jí za ruce; když však přišli do prostřed pokoje a zraky všech přítomných k nim se obrátily, zastavili se hoši zaražené, a zraky jejich upjaly se k vychovateli Lípovi.

Slečně Jindře zdála se tak rychlá neshlednost obou jejích bratrů tak směšnou a zbytečnou, že směje se zvolala: "Nu, jak, což jste najednou oba oněměli? Nebo bojíte se promluvit? Styďte se!" A nedbajíc dále, obrátila se k panu Jarýnovi a pravila: "Rozmilý tatínku, hoši by mi rádi okázali změny v parku, nové ložky na rybníku a tak dále, vše, co zde nyní nového; mají však ještě dnešní úlohu dodělati, v jejich vypracování jsme je my přetřhly přijedem svým. Hledě k tomu však, že jsme po tak dlouhém čase opět se shledali, jakož že se vám všem opět právě vaše Jindra dnes navrátila," dodala šelmovský lichořivě k oči se přivinuší, "prosim, abys hochy od dalšího učení dnes již osvobodil a dal jim prázdno. Vždyť je beztoho již večer."

"Neobrátila jsi se, milá Jindro, na pravého rozhodčího v té věci," odvětil se směchem pan Jarýn. — "Hoši jsou nyní úplně pod močí páne Lípovou; dovolí-li on jim šli nic, po tom mi ničeho není." — Pan Jarýn pokynul při tom rukou na pana Lípu, který se byl obrátil již k hochům. I Jindřiny zraky pozdvihly se k mladému vychovateli, který takto poprvé jedině deursce domu byl představen. Uklonil se lehounce, tak jak slušelo váženému i ušlechtilému muži, jakým Lípa byl u děvčete mladého, nedávno dětským ložním odrostlého, nepromluvil však ani slova. Patrně očekával, že jej

Jindra osloví; nestalo se však tak, nýbrž slečna Jindra, pozdvihši bystré oko své k němu, teprv nyní si mladého muže bedlivě všimla a poznala v něm téhož mladíka, kterýž jí pozdravoval ve vchodu zahrady a pak jí padající s vozu tak hbitě i šťastně zachránil od dalšího úrazu. Obě věci jí projely mžiknutím hlavou, ale Jindřiska si v tomže okamžení vzpomněla i na svou nehodu na stupátku s váznoucími šaty a stud i hněv nad tím vzbouřily se v ní okamžitě. Kdyby byla tuto zcela nepatrnou, až ovšem mladému děvčeti nemilou náhodou rozumek svým jinak velmi bystrým dobře uvážila, byla by právě nyní nalezla přležitost veškerou stopu její setřítí, avšak Jindra, jakkoli již sedmnáctiletá a nyní z dvouletého pobytu ve Vídně se vrací, kde již minulé zimou uvedena byla do salonův a zábav, všude za dospělou jsou považována, byla přece ještě v mnohém nerozváživým děckem a hlavně ve všem, co se týkalo svévole její. — Tak i zde, kde měla nyní více pokdy všimnouti si i oceniti nehodu svou na stupátku, místo aby byla přičetla vinu její sama sobě a své ztřeštěnosti a nedočkavosti, uválila veškerý hněv na nevinného Lípu, kteréhož tímto okamžikem popala nenáviděti.

Nepronela tudíž ani jediného slova prosby za hochy, nýbrž vrhla hněvivé zraky své po neviněm vychovateli, pohodila jenom pohrdlivě hlavou, zakabonila čelo své a stáhla rty ouzce k sobě; tvář její zplázala v temné červeni.

Zatím však zdvihl se pan Jarýn z lenošky a přešel k choti své na druhou stranu pokoje, kdež se pak pustil do hovoru dalšího s paní Jarýnovou, nevšímaje si již dětí svých. Amálka však a pan Lípa rozuměli odmlčevši se Jindře. Amálka znala tváření sestřičino do podrobná a věděla hned, že čmší proti Lípovi je popuzena, neznala však příčiny toho; Lípa pozoroval opět napětí, v jakém proti němu se oeil se sestra jeho schovanou najednou při prvním setkání, ale nepřičítal příčiny jeho pravému podnětu, nýbrž myslil, že snad mladá dívka nebyla spokojena s přivítáním i hlubokými poklonami, kterých od něho, odvíšleho i placeného sluhu v rodině, snad očekávala, k nimž však dle povahy i náhledů svých nikdy se nesnižoval, zachovávaje sice zvlášť k rožděm Jarýnovým veškerou co nejšeternější úctu, jinak však stěha bedlivě důležitost i důstojnost postavení svého v domě.

A říd se tímto názorem i uváživ zároveň mladost i nezkušenost rozhyčkané mladé dívky, nečekal na opětování její prosby, jak by se bylo ovšem slušelo, leč usmáv se mimovolně, proměnil pak pokojně i přívětivě, více k Jindře než k chlapcům obrácen: "Jděte, hoši, a proveďte slečnu sestru po libosti, dnes jste již volni, zbývající úlohy vypracujete tentokrátě výjimkou až zítra."

S hlasitým jásotem uvítali hoši výrok ten a již běželi z pokoje. I Jindra vrhla ještě jednou na Lípu nemilostivý pohled, kterýž se stal při úsměvu jeho ještě nemilostivějším, ba nepřátelštějším a pohlížeje zakaboněna za vychovatelem, blížícím se pak k slečně Amálie na druhou stranu, s hlubokým zapřením rychle odešla z jídelny. — Lípa se představil slečně Amálie sám a brzo oba se sblížili. Povaha obou mladých lidí zdály se souhlasiti zvlášť na první pohled spolu úplně. A skutečně tak jako Lípa byl mírný, rozváživý na člá léta, bylť mu teprve sedmadvacet let, skoro až příliš usedlý mladý muž, byla i Amálka tichá i jemná, až vroucí povahy, s vrozenou velkou dobrotou na vše patříc. Pečlivě vychováni, jakého se jí v domě Jarýnově dostalo jako děcku, v prvním mládí již osiřelému, bylo jí nutným vodítkem, měla-li bez úrazu se oráti v pozdějším životě svým vřem života; sice by byla bývala při naprosté nerozhodnosti své a povaze trpné vřatkým okolím divokých příválů různých okolností i osudů svých.

Jinak bylo u Lípy. Až v postavě zcela odvíšle v domě Jarýnově, ovšem na první pohled zdál se býti mladíkem poslušným, věrným, jakým Lípa byl u děvčete mladého, nedávno dětským ložním odrostlého, nepromluvil však ani slova. Patrně očekával, že jej

"DOMOV"

česká osada v neúrodnějším a nejzdravějším kraji Californie, totiž v severní části proslulého

ÚDOLÍ SACRAMENTO.

Podnebí příjemné a zdravé, bez zimy; nejnižší teplota 30 st. nad nulou. Pěstuje se zelenina i nejmenných druhů a všecko možné polotropické ovoce, jakož i pomeranče a citrusy. 200—300 stop nad hladinou Útočiště trpících plicními neduhy, srdeční vadou, ženskými nemocemi atd. Vody tekoucí na všech stranách, studnice mléčné, palivo zdarma, stavební dříví \$12.00 za tisíc stop. Železnice na místě, elektrické světlo a telefon na každé farmě, město u dveří. Síla k pohonu všemžných strojů velmi laciná.

"Domov" obsahuje 10,000 akrů veleúrodné půdy a prodá se po nejbližší 4 měsíce koro bez výdětku, od \$20 výše za akr na velmi mírné splátky.

Obšírný popis všech okolností a poměrů v českém spisku, jež pošleme zdarma na požádání. Teď je snížená jízdná a dostanete se sem velmi lacině. Nenajdete-li vše dle přání, můžete si prohlédnout jiné krajiny na zpáteční cestě.

Obrovská přležitost pro dělníky i bankéře. Hojnost práce placené v polích a zahradách i továrnách v blízkých městech.

Věřte, že naleznete "Domov" opravdovým "Domovem" v krajině, nad níž není lepší na světě. Využijte laciného jízdného na drahách, jež potrvá jen do 10. dubna.

V. PULEC, Hamilton, Cal.

dou i důkladnými vědomostmi a příznaky mladého pedanta: přece kryl se pod první rouškou tou mocný, bujarý duch, vůle nezvratná i pevná, vytrvalost železná a povaha ryzí s ideami vznešenými a velikými. A jen skromnost, rozum i mužná zdrželivost, jež mladého, vzdělaného muže tak velice krátil, to byly, jež nedaly vytrysknouti citům a slovům i jednání takovou měrou, jako často v nádrech jeho vřily a k činění jej nabádaly. (Pokračování.)

Jak docílíme zdravou, svěží pleť. Máte kožní vyrážky? Severová Léčebné kožní mýdlo použité denně na koupel neb umývání jest nejlepší ochranou proti kožním nemocem a mnohé vyhojí, ačkoliv v případech starších neb tvrdších je nutno též vnitřně užívatí Severův Krvečistiťel. Na vymývání pokožky na hlavě a na koupel nemluvat nenaleznete mýdla jemnějšího a čistšího. Stálé používání tohoto mýdla zachová vaši pleť a udrží lakdistvė vzezření. Na prodej v lékárnách a obchodech. Cena 25 ct. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu u **WOODMEN of the WORLD** (Dřevařů Světa) české tábory v Omaze a 'South Omaze.

Mluchota a hučení v uších, vyhléd se trvale naší novou a proslulou metodou, jež naprosto odstraní příčinu vaší choroby. Popište podrobně svůj případ. Píšte dnes, odklad jest nebezpečný. **GERMAN INSTITUTE FOR EYES AND EARS** 2329 Park ave., St. Louis, Mo. Dept. 63. 22x1 rok

Jos. J. Panuška 1318 Williams ul., právě naproti Semí novu řeznickému krámu. Pozemkové obchody v českém díle v Omaze, v South Omaze a Senson. — Poštární a úrazové pojištění. **ABSTRAKTY NÁROKŮ. — VĚRBYNS NOTÁŘSTVÍ.** Hodiny: Od 7 do 10 večer a v sobotu od 3 hodín odp. do 8 hod. večer. 3611 1st. Doug. 3737. Přijďte kdykoli večer.

Leo-Glass-Andreesen Hardware Co. prodává ve velkém. Hřebec, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Cinovaný plech, šelmový plech a kovářské zboží. — Ostatní dřát, křehký, osiřelý zboží, bicykly, otěže a zbraně, náboje a sportovní šedivého druhu. 9th and Harvey Streets Omaha, Neb.

Square Deal Coal Co. **GEO. F. HOWELL,** majitel uhlénského skladu Nejlepší Trenton kusové uhlí tona — **\$7.00** Máme na skladě nejlepší Scranton tvrdé uhlí. Úřadovna a sklad: 912— již 13. ulice. Telefon: Bell, Doug. 1037; Ind. "A" 3543. Omaha, Neb. 301

Zdarma!

Pro muže a ženy. Pozoruhodnou nabídku činí The Samaritan Sanitarium & Supply Co. v Detroit, Mich. Každý muž (nebo žena, ať mladý nebo starý, může býti na zkoušku léčen svědčícím lékem, jenž se mu zdarma sděle, předem vypracový. Můžete jej zkoušet zcela soukromě doma a lék vás nebude stát centu. Píšte i oň. Muži omlabení a poklešní, jeze vši energie a přepracování, kteří ztratili životní sílu následkem hříšné mládí, trpící rheumatismem, otravou krve a ledvinovými, jaterními a slezinovými onemocněními; muži, již nemohou jítí pro své tajné nemoci, vědíci tací muži a ženy měli by dopisati si o lék ten na zkoušku. Pístiti nebudou nic. Máme novou metodu, na jejímž základě můžete se vyhléditi doma, ať jste vzděláni vůbec mil. Pro svou vlastní náhradu pište si o lék ten předem — hned nyní. Léč zdarma, diagnosa zdarma a i knížka zdarma, dopište-li si nyní. Za rychlé vyhlášení radíme. Zkuste te na náš náklad. Píšte na The Samaritan Supply Co., — 175 Michigan ave., Special 119, Detroit, Michigan.

Fr. J. KolbabaUČITEL..... **hry houslové.** Studio v Hotelu Praha, roh 13. a William ul., II. poschodí.

John J. Ostronich plumbařství, zavádění páry a plynu 1414 So. 13. Str., Omaha, Neb. Správky jsou naší vlaštností. Kespěny na nové zavádění vody, plynu, vřepání plyn, kování vodou neb vzduchem. Odstavení vřehoviny. Telefon Tyler 1299. 8 M